

Škvarčepis

Likovni izdelki

ZGODBE

Pesmi

POROČILA

Julija Prašnikar, 1. b

*Hej, ali slišiš?
Šušljanje v travi,
prinaša vam novico,
da je zima mimo.*

(May Fenn)

Koledarska pomlad je komaj zadihala s polnimi pljuči, pa nas sonce greje tako, kot da bi hotelo nadoknaditi za vse puste zimske dneve. Šopki trobentic, glavice telohov in preproge zvončkov nas pozdravljajo. Svežina dni, ki so pred nami, nas bo bodrila, da najdemo v sebi navdih in potrebno energijo za uspešen zaključek letošnjega šolskega leta.

*Kristina Renko,
ravnateljica Osnovne šole Ivana Skvarče*

PREDEN SE ODPRAVIMO NA NOVE POČITNICE, SMO SE SPOMNILI, KAKO SMO SE IMELI MED ZIMSKIMI.

Jaz sem se imela med zimskimi počitnicami zelo pestro, saj sem bila varuška najmlajšemu bratrancu. Že po eni sekundi je bil na drugi strani hiše, zato sem morala biti vedno ob njem. Zvečer sem zaspala z lepimi spomini in vznemirjena v pričakovanju novega dne.

Med počitnicami sem tudi ustvarjala. Iz lesenih palčk sem naredila velikonočno gnezdo za velikonočna jajčka. Zraven sem iz papirja naredila majhne piščančke.

Babici sem tudi pomagala kuhati. Zelo sva se zabavali, saj sem bila malce nepazljiva, a se je na koncu vse dobro izteklo, pa tudi lačni nismo ostali.

Neža Prošt, 6. c

Med počitnicami sem počela veliko stvari. Ko sem prišla k očetu, sva šla k prababici, ki je imela rojstni dan. V bistvu ga ima 29. 2., ampak ji voščimo kar 1. 3. Čez nekaj dni sva z očetom v omari našla sestavljanke s tisoč koščki. Po kakšni uri nama jo je uspelo sestaviti polovico.

Med počitnicami pa sem tudi morala paziti svojo mlajšo sestrično, ki ima šest let.

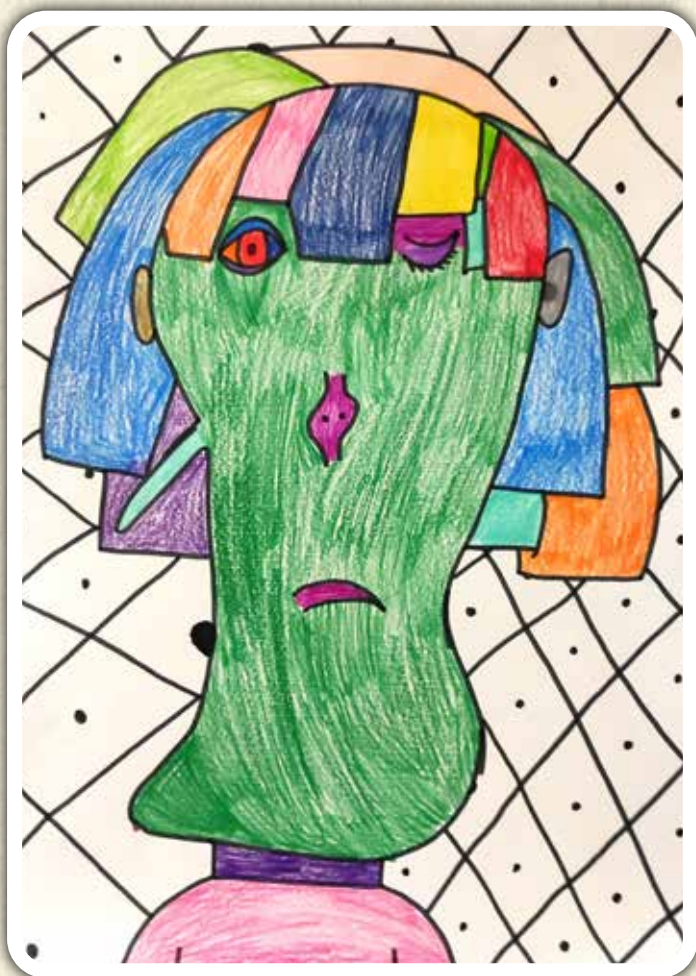
V svojem prostem času sem risala, brala knjigo in bila na telefonu. Velikokrat sem se z avtobusom peljala v Zagorje k svoji babici in se družila s prijatelji.

Na kratko – uživala sem. 😊

Stella Žibert, 6. c

Počitnice sem večinoma preživel pri babi. Na obisk so namreč prišle sestrične iz Ivančne Gorice. Cel teden smo igrali družabne igre in se zabavali, sem bil pa tudi eden od tistih srečnežev, ki nisem šel v CŠOD in sem imel zato dodaten teden počitnic. V soboto, 26. 2., je bila v našem mestu pustna parada. S prijatelji smo se našemili in spremljali maškare, kako odganjajo zimo. Tistega dne sem pojedel več krofov, kot jih pojem v mesecu.

Max Vogrinc, 6. c

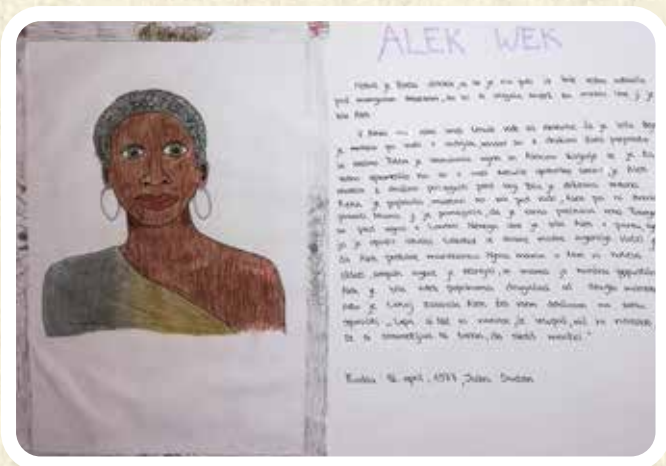
Iva Jelen, 3. c

PLAKATI ZA DAN ŽENA

V sklopu UNESCO projekta smo se učenci 7. a na prav poseben način spomnili dneva žena. Najprej nas je učiteljica razdelila v tri skupine in določila vodje, nato pa smo začeli z delom. Prva skupina je naredila štiri plakate za razrede v podprtiličju in šolsko knjižnico. Druga skupina je naredila deset plakatov za učilnice v pritličju in prvem nadstropju. Tretja skupina je imela največ dela, in sicer je pripravila 12 plakatov za učilnice v drugem nadstropju. Vsak plakat je bil namenjen eni od znanih žensk, ki so s svojim delom pomembno vplivale na naše življenje. Plakate smo pripravljali pred ali po pouku. S pomočjo interneta in knjig smo raziskovali življenja znanih žensk in se dogovarjali, kako bomo izpeljali našo nalogo. Na vsak plakat smo napisali ime, narisali njen portret ter na kratko opisali njeno življenje in pomembne dosežke. 8. 3. 2022 smo plakate nalepili na zunanjo stran vrat vseh učilnic šole in tako presenetili učence in delavce naše šole. Učenci in učitelji naše šole smo tako spoznali veliko zanimivih in pomembnih žensk. Mi pa smo se zabavali med druženjem in raziskovanjem.

Še posebej pa smo bili veseli vseh pohval, ki smo jih dobili za odlično opravljeno delo in idejo o plakatih za dan žena.

Aljaž Guček, 7. a

CŠOD PECA

Učenci 6. razredov so konca februarja šli v CŠOD Peca, kjer so doživeli marsikaj zanimivega.

28. 2. sem šla v CŠOD na Koroško. Smučali smo na smučišču Črna na Koroškem. Nazadnje sem smučala pred tremi leti. Prvi dan smo bili samo na eni smučki, drugi dan pa smo začeli smučati z obema smučkama. Po malici sva z mojo najboljšo prijateljico Galino vprašali učitelja, če bi lahko šle na sidro in se spustile. Rekel je, da lahko greva, a v skupini.

Tjaša Skrinjar, 6. a

Najbolj sem uživala med vsakdanjim smučanjem. Najbolj pa se mi je vtisnilo v spomin, ko smo imeli tekmovanje za najboljšo maškaro. Takrat so v vsaki sobi naličili vsaj dva člana in sestavili kratek nastop. Nekateri so pripravili plesni nastop, drugi so peli ali pripravili dramsko predstavo. Ko se skupina končala z nastopom, so učitelji/sodniki razglasili število točk za vsako sobo. Tista soba, ki je dobila največ točk, je bila zmagovalka in je dobila priznanja. Zmagala je naša soba. 😊

Ina Zatelel, 6. a

PŠ ČEMŠENIK - NASTOP OB MATERINSKEM DNEVU

*Krasno je sonce na nebu, lep njegov zlati sijaj,
Toda vse lepše mi sveti mamice moje smehljaj.*

S to mislijo so učenci PŠ Čemšenik ob materinskem dnevu za svoje mamice pripravili pristrčen kulturni program.

Ogledate si ga lahko na spodnji povezavi.

<https://we.tl/t-wpYWaWyohm>

Nace Petek, 1. b

CŠOD MURSKA SOBOTA

Učenci 5. razredov so se v aprilu mudili v naravi okolice CŠOD Murska Sobota. Po dnevih so tudi za nas zbrali poročilo o svojih doživetjih.

1. dan

Zjutraj smo se izpred tržnice v Zagorju odpravili proti Murski Soboti. Polni pričakovanj in dobre volje smo kmalu prispeli pred dom, kjer nas je pričakal vodja. Namestili smo se v sobe, odšli na kosilo, potem pa na težko pričakovano plavanje. Najprej smo spoznali kopališki red in opravili preizkus plavalnega znanja. Po malici smo se razdelili v skupine, glede na prikazano znanje plavanja. Kar prehitro je čas minil in morali smo

se odpraviti z avtobusom nazaj v dom. Ker smo bili prijetno utrujeni od plavanja, nam je večerja zelo teknila. Sledil je še nočni sprehod po centru Murske Sobotne. Ob vrnitvi smo ob zvoku kitar skupaj še zapeli, potem pa samo še popadali v postelje. Komaj čakamo na jutrišnji dan.

2. dan

Danes smo komaj dočakali zajtrk, saj je bil na meniju čokolešnik, ki ga imamo vsi radi.

Nato smo se pripravili za plavanje in se z avtobusom odpravili v Radence. Pot hitro mine, saj traja le 15 minut. Med vožnjo lahko opazujemo Panonsko ravnino in se čudimo, da nimajo nobenih hribov, tako kot pri nas doma. Na bazenu zelo uživamo in se učimo pravih tehnik prsnega in hrbtne plavanja.

Po kosilu smo komaj pričakali, da so nam učiteljice dovolile izbrati sladkarijo in se zaslužno posladkati.

Popoldne smo se razdelili v dve skupini. Ena se je odpravila na orientacijski pohod, druga pa je spoznavala prekmurske jedi in se preizkusila v kulinariki. Pekli smo perece, ki smo jih po večerji pojedli. Prav zares so nam šle v slast.

Sledila je tombola z glavnim dobitkom pralnim strojem. Nagrada ni bila podarjena, ker sta bila zmagovalca dva.

3. dan

Kar ne moremo verjeti, da je že sredo. Čas resnično hitro mine, če si v dobri družbi in počneš same zanimive stvari.

Po zajtrku smo pohiteli na plavanje. Iz kamenčkov smo se spremenili že v prave ribice. Kot puščica se poženemo v vodo in nadaljujemo kot žabica. Ko učitelji v bazen mečejo obroče, se hitro potopimo in tekmujemo, kdo jih bo hitreje našel. Zelo smo veseli, ko gremo v termo-mineralni bazen, kjer si privoščimo vodno masažo in se prepustimo vodnemu toku.

Po kosilu smo v sobah prebirali težko pričakovano pošto, ki jo razstavimo na vidno mesto.

V popoldanskem času smo imeli enake dejavnosti kot včeraj, le da sta se skupini zamenjali. Na orientacijski pohod smo se odpravili sami in ne boste verjeli, da se je nekaterim skupinam uspelo celo izgubiti. Spoznali smo, kako pomembno je branje navodil. Med reševanjem nalog smo spoznali, kako prijazni so domačini, saj so nam z veseljem odgovorili na vsa naša vprašanja. »Reševalna akcija« učiteljic na kolesih je bila uspešna, saj so tudi zadnji tekmovalci uspešno prišli na cilj.

Po večerji smo se igrali štrbunk in učili prekmurščine. Zdaj vemo, da bilice pripravimo v laboški in pri tem uporabljamo rašoške. Lahko dodamo še melo in kisilak. Pojepci že dobivajo bajuse in kece. Betek pa je, ko ti būja zleze v vūjo.

4. dan

Dopoldne smo ponovno preživeli na bazenu, kjer smo utrjevali novo pridobljeno plavalno znanje in se pripravljali na jutrišnjo preizkušnjo.

Popoldan smo se odpravili v Vulkanijo. Tam smo si ogledali muzej, se peljali z vlakcem na ogled kamnoloma in si ogledali doživljajski park, ki nas ni pustil ravnodušne. Najbolj smo uživali v trgovini, kjer smo izpraznili denarnice in se obtežili s kamenčki.

Zvečer smo imeli Murska Sobota ima talent, kjer smo pokazali glasbene, plesne in »stand up« sposobnosti. Nastopala je tudi skupina Kakubonmime, ki so ob spremljavi dveh kitar zapeli tako lepo, da so nas celo spravili v jok.

Po zaključku prireditve smo zaplesali ob ritmični glasbi, pod pravimi žarometi in disco kroglo.

5. dan

Pravijo, da je povsod lepo, a doma je najlepše. Tudi mi smo zjutraj spakirali svoje stvari, se še zadnjič odpravili na bazen in tam pridobili celo jato delfinčkov. Predvsem bronastih in srebrnih.

Učenci so v tem tednu zelo uživali, takole pa so strnili svoje vtise:

Najbolj všeč mi je bilo v Vulkaniji.

Super je, da sem se zelo dobro naučil plavati.

Najboljše je bilo v discu, ker smo vsi plesali.

Všeč so mi bili nastopi sošolcev.

Zanimiva mi je bila peka perecev.

Vse mi je bilo super.

V Vulkaniji so mi bili všeč kamenčki, vse bi imela doma.

Orientacijski pohod je bil super, ker smo sami hodili po mestu in si privoščili veliko sladoleda.

MOJI VTISI IZ PLANICE

Učenci so letos zopet smeli v Planico. Avtobus je peljal 44 učencev 7., 8., in 9. razreda, Eva Domadenik pa je zapisala svoje spomine na ta poseben dan.

24. marca smo se s šolo odpravili v Planico na ogled kvalifikacijske tekme ob zaključku svetovnega pokala v smučarskih skokih. Prijeten izlet nam je omogočila Zavarovalnica Triglav. Kljub temu, da smo se z avtobusne postaje odpravili že ob 5.45, je bilo na avtobusu že zgodaj veselo. Med potjo so nam učitelji razdelili kape, vstopnice, bone za kosilo in tatuje s slovensko zastavo. V Planico

smo prispeli približno ob 8.30. Ko smo izstopili iz avtobusa, je bilo vse okrog polno otrok, kamorkoli si pogledal. Da smo prispeli do tribun, smo potrebovali še 20 minut zaradi gneče na vhodu. Kakšno uro je bilo res mrzlo in nas je zeblo. Ko je posijalo sonce, se je hitro ogrelo. A zaradi višjih temperatur so nato kvalifikacije prestavili, zato smo od skokov videli samo ves prvi in polovico drugega treninga. Namesto skokov smo šli potem na koncert skupine Joker Out, ki je potekal ob letalnici. Všeč nam je bilo, da smo se lahko fotografirali in tudi kaj posneli. Okoli štirinajste ure smo se odpravili nazaj v Zagorje, kamor smo prispeli približno ob 16. uri. Kljub temu da nismo videli veliko skokov, smo preživeli prijeten dan.

Eva Domadenik, 7.a

IGRIVI HAIKUJI

Ptice barvite
Ptice so čudovite
Komu je to mar

Sova zakleta
S krili okrog opleta
Poišče samca

Sokol še leti
Kot puščica drvi
Le da nas ne dohiti

Japonske ptice
Prinašajo pesmice
Presneti haiku!

Aljaž Guček, 7.a

Ptice letijo
Oster veter lovijo
Se zaiskrijo

Žvrgolenje ptic
Odmevi v daljavi
Krik ptice z otoka

Lepa je ptica
To je mlada sinica
Gozdna kraljica

Odmev je krasan
Ptica leti tja v nov dan
Glej, vrata sanj!

Lana Aisha Šibila Kozolić, 7. c

Ema Tori, 1. b

V ARBORETUMU VOLČJI POTOK

Na mrzlo sredino jutro smo se zbrali pred šolo in nato odšli na avtobus ter se odpeljali proti Volčjemu Potoku. Po dolgem času smo se namenili na naravoslovni dan malo dlje od Zagorja.

Ko smo prispeli pred arboretum, smo najprej odšli v učilnico. Tam nam je učiteljica Aleša razkrila veliko novih stvari, hkrati pa smo ponovili tisto, kar smo že znali. Po tem smo si zaslužili malico. Ko smo se najedli, smo se odpravili na sprehod po lepem vrtu. Ogledali smo si veliko različnih dreves, rože pa na žalost še niso cvetele. S seboj smo nosili učni list ter reševali naloge o drevesih. V ribniku smo videli tudi race. Bilo je veliko racakov in malo rac, zato so se racaki večkrat sprli za samice. Prišli smo tudi do velikega drevesa s posebnim lubjem – platana in narisali njen list. Ker nam je na koncu ostalo še malo prostega časa, smo pohiteli v labirint, kjer smo se skrivali, lovili in malo

poigrali.

Med vračanjem do avtobusa so nam padli v oči veliki »kipi« dinozavrov, zato smo prosili učiteljico, če se lahko ob njih fotografiramo. Prišli smo do avtobusa in se odpeljali nazaj v Zagorje.

Ta dan v Volčjem Potoku mi je bil zelo všeč, ker smo se veliko novega naučili, nekaj ponovili in se malo tudi zabavali.

Naja Smajlagić, 6. b

EKO HEROJI

Petošolci smo te dni ugotovili hudo pomembne reči.

Slišali smo govorce o tem, da se naš zeleni planet počasi spreminja v sivega. In tudi o tem, da če se ne bomo zbudili, se bo nekega dne zgodil »pufff« ... in naša Zemlja se bo sesula pod tono odpadkov in sivih stvari.

Pravijo, da je pri reševanju planeta najhujše to, da vsak misli, da kot en posameznik ne more narediti nič, da bi zaustavil to sivenje. In to misli na tisoče in tisoče ljudi.

Mi pa smo ugotovili, da je v resnici potrebnih samo pet minut, da naredimo ogroooooooooooooomno za našo zemljo. In da postanemo heroji! Heroji, ki rešujejo naš svet!

In točno to smo petošolci postali.

Pisali smo pesmi, ode o Zemlji, izbrali smo si naloge, ki jih bomo redno opravljali in pomagali Zemlji, da bo spet postala lep planet, iz odpadnega materiala smo izdelali izdelke in izvedli čistilno akcijo okoli šole.

Kaj smo obljubili Zemlji?

Da ne bomo odlagali odpadkov v naravo.

Da bomo ugašali luči in zapirali vodo.

Da bomo v šolo hodili peš.

Da bomo reciklirali odpadke.

Da bomo uporabili čim manj plastike.

Kako pa smo jo slavili s pesmijo?

Maks Tašker:

Reči mečemo v smeti

Recikliraj, smeti pobiraj,
smetarske rekorde podiraj.
Vse pospravi v naravi.

Pobiraj smeti, naj ti to ne gre iz glave,
ne onesnažuj narave, uporabi vrečke prave.

Plastika škoduje in onesnažuje okolje,
ti pa poskrbi, da bo bolje.

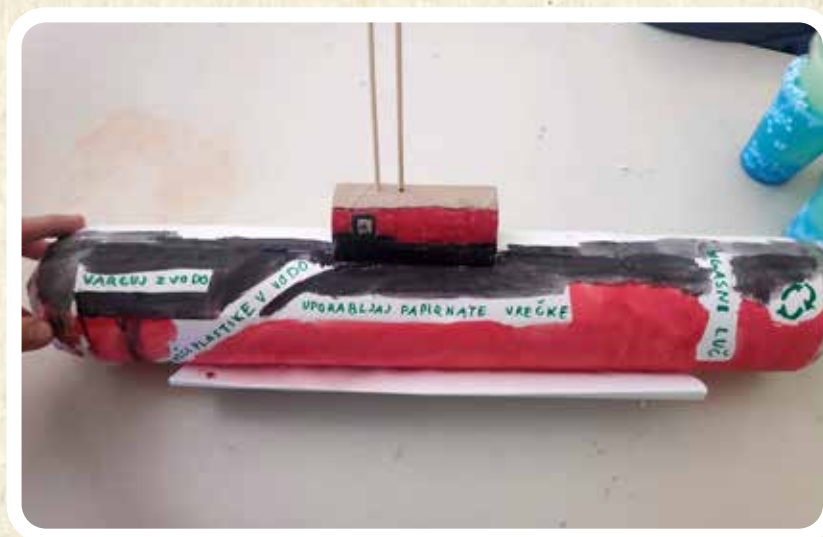
Valentino Hribar, Nejc Mišič:
Modri Planet

Moder kot nebo, lep kot zlato,
poln sreče je,
to naš planet je.
In tako naj ostane, zato skrbimo zanj,
in tako naj ostane - do konca sanj.

Katalin Zaletel, Miha Cerar:
Eko himna

Vsi skupaj se zberimo,
da popravimo planet,
Da vsak dan bo lepši
in da lepši bo naš svet.

Poberimo vse odpadke,
jih nesimo v smeti
in tako bo svet že lepši
in uživali bomo vsi.

Eva Izgoršek, Ruby Kamnikar:
Medena Zemlja

Zemlja je naš planet,
od straha hladna je kot led.
Ampak, ko človeštvo združi se,
nastane pravi med.

Ko plastika v morju je,
vse onesnažuje se,
Zato pa tega ne počnimo več,
smeti vrzimo preč.

EKO ŠOLA - KREATIVNI IZDELKI

Pod mogočo Čemšeniško planino leži majhna vasica, po imenu Čemšenik.

Sredi te majhne vasice leži ne tako majhna podružnična šola, v katero vsak dan prihajajo majhni in malo večji otroci. Skupaj s svojimi učiteljicami se imajo lepo, učijo se, igrajo, pojejo, nastopajo na različnih prireditvah in neskončno radi ustvarjajo.

Pred kratkim so z učiteljico Ireno pri pouku razširjenega programa brali pravljico o gradu, o grajskih dogodivščinah, duhovih, kraljičnah in princih.

Skupaj so sklenili, da bodo za LIKOVNI NATEČAJ:

EKO ŠOLA – KREATIVNI IZDELKI izdelovali gradove.

Šolski prostori so se za nekaj časa spremenili v ustvarjalne likovne delavnice in izdelovalnice gradov. Otroci so svojo domišljijo vnesli v izdelovanje imenitnih gradov, različnih velikosti in barv. Na ogled so jih razstavili tudi obiskovalcem šole.

S sodelovanjem na likovnem natečaju so se učili medsebojnega sodelovanja, razvijali so domišljijo, se učili ponovne uporabe odpadne embalaže ter tudi kritičnega vrednotenja svojih izdelkov.

Za izdelavo so uporabljali odpadni papir, karton, tempera barve, lesene palčke od sladoleda in še kaj.

Gradovi, ki so jih učenci izdelali iz odpadne embalaže so dobili nov pomen in ponovno uporabo ob igri, ki se bo s spremljevalnimi aktivnostmi nadaljevala še vso pomlad, saj otroška kreativnost in domišljija nimata meja.

Mentorica: Irena Hudi

AVTO

Avto gre po cesti
na parking se usesti.
Hitro gre kot blisk,
tako kot kakšen pisk.

Ko avto se ustavi,
dobi vse, kar rabi.
Ko avto spelje na cesto,
odhiti nazaj v mesto.

Lan Domadenik, 3. c

HRANA JE KOT ZAKLAD

Hrane pridelati ne more prav vsak,
zato je hrana kot pravi zaklad.
Preveč jo vržemo stran,
čeprav res ni za tjavendan!

V Afriki ljudje stradajo,
nekateri pa hrano zavržejo ...
Čeprav je hrane trenutno v izobilju,
varčuj, jo spoštuj
in lačnim ljudem daruj!

Klara Prošt, 6. c

TETA META

učenci 2. b

Teta Meta rada pometa
in z jezikom opleta.
Teta Meta je rada lepa.
Ker je lepa,
ji v omari manjka obleka.

Din Hodžić, 3. c

DREVO

Drevo je debelo,
ker je veselo,
vesela se jaz,
ker je zunaj hud mraz.

V gozdu umira
posušeno drevo,
a ko ga po gledam,
mi je zelo hudo.

Alina Trumič, 3. c

Ana Pervinšek, 3. c

Siana Osmanović, 1. b

LAMBORGHINI

Lamborghini v mojih sanjah,
pelje se po zelenih gmajnah,
štiri krat štiri njegov pogon,
tak teren zmore le on.

Do tristo pet km na uro,
z zelo veliko armaturo,
njegov ime je Urus divji bik,
z njim uspel bo vsak terenski trik.

Maj Kukenberg, 3. c

Iva Jelen, 3. c

Ko Iva zaspi

Ko Iva toni v spanje,
prebudijo se ji sanje,
na nebu zvezda zažari,
Iva pa kar spi in smrči,
sonce zaspi in luna se zbudi,
ko se Iva zbudi ji sestra teži,
mama pa reče pojdi nazaj spat saj nimaš nič tukaj delat,
je dejala mama.

Iva je šla nazaj spat v posteljo,
in zaspi, sanje se ji zbudijo,
in spi do konca svojih srečnih dni.

Iva Jelen, 3. c

Marcel Lipar, 1. b

Nika Repovž, 5. c

PSIČEK MANGO

Živel je psiček Mango,
Rad je plesal tango.
Spoznal je lepo psičko,
poljubil jo je na ličko.

Sedla sta ob reko
in pila hladno mleko
Potem sta šla domov
in si pomahala hov hov.

Ponoči nista spala,
ves čas sta se smejala,
zjutraj sta plesala tango,
ker to obvlada psiček Mango.

Aneja, 3. c

POMLAD

Pomlad prihaja,
zunaj sonce vzhaja.
Na obraz nasmeh se riše,
zunaj v obrazu zrak se briše.
Sonce veselo,
nas bo ogrelo.

Ana Peninšek, 3. c

DRUŽINA

Z družino se zelo lepo imamo,
skupaj najraje enko igramo.

Sestra včasih malo goljufa,
sato se ji zmaga ne prizna.

Takrat se jokati začne,
oči si pa pivo odpre.
mami v kotu se samo smeji,
zmaga pa na koncu k meni priliti.

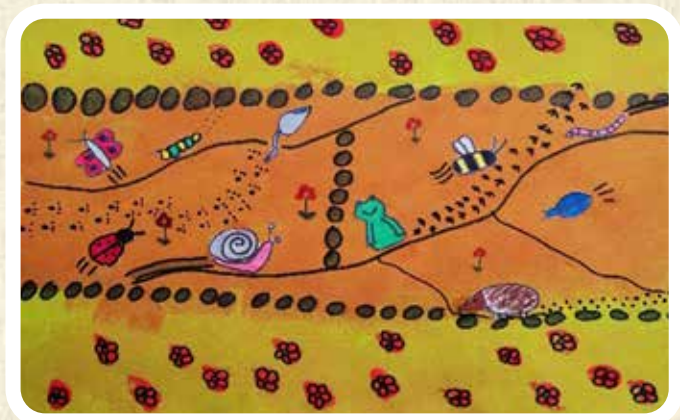
Taja Tomažič, 3. c

ŽIVALI NA VRTU TETE JOHANCE

Društvo za zdravilne rastline Zasavje je tudi letos razpisalo likovni natečaj. Tema letošnjega natečaja »ZDRAVILNA RASTLINA SE PREDSTAVI« je

»Živali na vrtu tete Johance«

Že vrsto let na njihovih likovnih natečajih sodelujejo tudi učenci PŠ Čemšenik. Izdelki bodo na ogled razstavljeni na Vrtu tete Johance, v Evroparku. Ob zaključku natečaja, po prvomajskih praznikih, bodo na prireditvi v Evroparku s kulturnim programom sodelovali učenci podružnične šole Čemšenik, ki se na nastop že pridno pripravljajo.

V teh časih je bivanje v naravi in ohranjanje lepih pozitivnih misli še toliko bolj pomembno. Znano je, da stik z naravo v otroštvu izboljša duševno zdravje v odraslosti. Narava postaja vse bolj pomemben del življenja in k sreči se tega tudi vedno bolj zavedamo. Več časa kot preživimo v njej, bolje prenašamo stres in vsakodnevne zahteve.

Na srečo imajo učenci PŠ Čemšenik možnost, da lahko del dejavnosti izvajajo v naravi in so redni del učnega procesa šole. Bivanje v naravi se izvaja v obliki športnih dni, v obliki dni dejavnosti

in so pomemben del razširjenega programa.

Na vrtovih lahko opazamo pestrost živalskih vrst: različnih žuželk, plazilcev, ptic..., ki sobivajo skupaj z rastlinami.

Nekateri odnosi so na prvi pogled na vrtovih morda manj harmonični, vendar pa splet vseh teh odnosov v zdravem vrtu podobno kot v naravi vseeno poskrbi, da se noben člen ne namnoži preko vseh meja ali izumre.

Pri letošnjem likovnem natečaju smo podrobneje spoznavali živali na zeliščnem vrtu. Poudariti smo želeli pomen simbioze rastlin in živali, kar je razvidno tudi iz priloženih fotografij likovnih izdelkov učencev PŠ Čemšenik.

Mentorica: Irena Hudi

MOJ ATA

Dragi ata, rada te imam,
nikomur na svetu te ne dam.

Ko sva skupaj, se igrava,
midva rada se imava.

Kot kakšna veвериčka,
ki na morju plava
želiva si, da bi bila vedno zdrava.

Lili Kuhar, 2. a

Aneja Hudi, 3. c

SPOMIN NA OSNOVNO ŠOLO

Učence iz 9. b smo vprašali po najlepših spominih v osnovni šoli. Spodaj so je izbor njihovih odgovorov.

Moj najlepši spomin iz osnovne šole je, ko smo v CŠOD Fara na steno risali drevesa.

Od osnovnošolskih let mi je v spominu najbolj ostal nastop v Delavskem domu z Rock Ivančki.

Moji najljubši spomini so večina ur fizike ali pa izleti.

Najbolj se spomnim ure gospodinjstva, ko smo pekli piškote. Na pultu je bil vroč pekač s piškoti. Prijateljica ga je želela prestaviti, a je pozabila, da je vroč. Prijela je pekač in ga vrgla proti drugi prijateljici. Na srečo je pristal na pultu pred prijateljico.

Najbolj si bom zapomnila torke v 7. razredu, ko dekleta prvo šolsko uro nismo imela pouka. Takrat smo jaz in moje tri najboljše prijateljice prišle k eni od nas in pri njej pekle mafine ter različne biskvite. Enkrat pa smo mafine tudi zažgale, ker smo jih pekle na 250 °C namesto na 180 °C, dve moji prijateljici pa sta jih vseeno pojedli.

SPOMINI IZ OTROŠTVA

Razmišljanje devetošolke pri šolski nalogi

(razmišljam)

Otroštvo je po mojem mnenju najlepši del življenja, čeprav tega ne morem zagovarjati, ker za seboj še nimam dovolj življenja. Skoraj prepričana sem, da nimajo vsi otroci lepega in brezskrbnega otroštva, a v tem spisu bom razmišljala bolj kot ne le o svojem.

Smo na koncu osnovne šole, kar pomeni, da bomo v roku 4 mesecev v srednjih šolah. Celo šolanje v osnovni šoli večina otrok razmišlja, kako lepo bo, ko bo končno prišel čas za vpisovanje v srednje šole. Ko pa bomo kmalu dobili prijavnico v roke, najbrž ne bo najbolj prijetno.

Že od vrtca, bila sem stara kakšnih 5 let, sem si vedno predstavljala, da bom vzgojiteljica. Ko pa sem bila v 4. ali pa 5. razredu, si tega nisem več želela. V tem obdobju ponavadi še vsi ubogamo svoje starše do potankosti in njihove predloge jemljemo zelo resno. Takrat sta se starša ves čas norčevala, ali pa tudi ne, da bi morala postati zobozdravnica, ker imajo visoke plače. Od takrat pa vse do 7. razreda sem razmišljala, da bi čisto zares bila zobozdravnica. Ko pa je bil čas, da se osmošolci začnemo odločati, kam in kako naprej, je nastopilo obdobje, ko res nisem več vedela, kaj želim v življenju početi. Starša sta še kar naprej predlagala razne poklice, vendar jih zdaj nisem

Hana Cilenshek, 9. b

poslušala, saj se je šlo za moje nadaljnjo življenje za naslednja 4 leta.

Začeli smo se torej pogovarjati, kam bi se vpisala naprej. Ko sem vprašala starše za nasvet, mi nista ničesar rekla, takoj ko pa je prišlo do te teme, ko sem bila sama z enim od njiju, sem dobila cel kup informacij, zakaj katera šola ni dobra ali pa podobno.

Ko sem bila končno odločena, kam želim naprej, je bilo veliko nezadovoljstva med mojima staršema, a sem prepričana, da bo vse v redu in bomo po končanem nadaljnjem šolanju vsi veseli.

Odraščanje se mi zdi strašljivo, do neke meje. Ne želim odrasti, ker to prinese s seboj veliko posledic. Zdaj me najbolj skrbi, kakšne ocene bom dobila, kako mi gre na treningih in kaj bom oblekla. Ko bom odrasla, bodo najbrž moje zdajšnje skrbi smešne. Odrasli morajo skrbeti za to, ali bodo imeli dovolj denarja, da plačajo položnice, bodo lahko preživljali otroka, kako mu bodo povedali, da si ne morejo vsega privoščiti in še veliko drugega.

Na preverjanju znanja smo pisali, kje se vidimo čez 10 let, in že takrat nisem vedela, kaj naj napišem. Če otroke vprašaš takšno vprašanje, jih bo večina odgovorila, da bodo igrali v NBA, da bodo svetovno znani pevci, igralci in mnoge druge stvari. Odraslim se zdi to zelo zabavno in se na to, kaj odgovoriš, večinoma požvižgajo. Ne spodbujajo tvojih odločitev in želja, kar dostikrat naredi situacijo le še težjo.

Mislím, da se v otroštvu na prihodnost ne moreš pripraviti. Nikoli ne moreš vedeti, kaj se ti bo zgodilo, lahko pa živiš v sedanosti in se najbolj trudiš, da boš vesel in boš dosegel zaželene cilje.

Ljudje pravijo, da ni pomemben cilj, pomembno je, kakšno je potovanje. S tem se večinoma strinjam, ker za vsak cilj potrebuješ pot, po kateri prideš do njega. Prav tako pa je pomembno, da si zastavimo vsaj nekakšen cilj, ki ni prenizek in nas bo naredil lene, prav tako pa ne sme biti »med zvezdami«. Zastaviti si moramo dosegljiv cilj, po katerem usmerjamo svoje življenje. Cilj je zame kot rdeča nit, ves čas ji slediš, hkrati pa uživaš v procesu.

ČASOVNA PESEM

Hej, jaz čez 10 let!
Je v domovini severnih medvedov še kar led?
Je očiščen planet?
Še obstaja sladoled?
Kaj pa prijatelji moji, so še tu
ali za njimi ni več sledu?
Je korona še tu?
Je vse v redu,
Ali je svet na tankem ledu?
Kje sploh si zdaj?
Kaj je prišel naokrog kakšen zmaj?
Imam že službo?
Upam, da ne že spet kakšno okužbo.

Lana Aisha Šibila Kozlič, 7. c

Karina Tamchenko, 8. b

JAZ ČEZ 10 LET!

Živijo! Če se ne motim sem trenutno stara 22 let. Ati mi je povedal, da so to najlepša leta. Hodiš na faks, imaš ogromno novih prijateljev, dovoljene so zabave... Leta 2022 smo imeli virus, imenovan korona, zdaj pa ga po možnosti ni več. Če se držim načrtov, bom postala policistka na terenu. Druga možnost je, da bom igralka. Prepričana sem, da bom imela dva psa in dve muci. V tem času bom naredila vozniški izpit in si s pomočjo staršev kupila avto. Saj res, da bom zaslužila nekaj denarja, bom opravljala študentsko delo-v trgovini, bolnici. Upam, da sem v tem času že napisala kakšno knjigo ali pesniško zbirko.

Lepo te pozdravljam in ti želim,
da se ti čim več teh stvari uresniči.

Tvoj jaz izpred 10 let
Patricija Škrabar, 7. c

Živijo, Matic čez 10 deset let! Ko to bereš, si star že skoraj 24 let. Jaz pa sem, ko ti to pišem najstnik star skoraj 14 let, obiskujem pa 7. razred osnovne šole v Zagorju. Velikokrat se sprašujem kako izgleda prihodnost in kako ti. Zanima me, če si še vedno tako zgovoren, kot sem zdaj jaz. Jaz namreč govorim cel čas. Imam veliko hobijev kot sta glasba in šport. A imam težave s kolenom, ki me pri športu malo zaustavljajo. Verjamem, da ti nimaš več težav. Kot sem že rekel, trenutno živim v Zagorju ob Savi. Sprašujem se, če si tudi ti še vedno tukaj. Upam, da uživaš kjerkoli že si in verjamem, da si srečen.

Matic Troha, 7. c

Draga Julija čez 10 let!

Upam, da boš tudi čez 10 let srečna, zdrava in nasmejana. Želim ti, da bi bila zadovoljna s svojo službo in se ne bi preveč obremenjevala z drugimi. Bodi ponosna nad svojimi dosežki in predvsem nase.

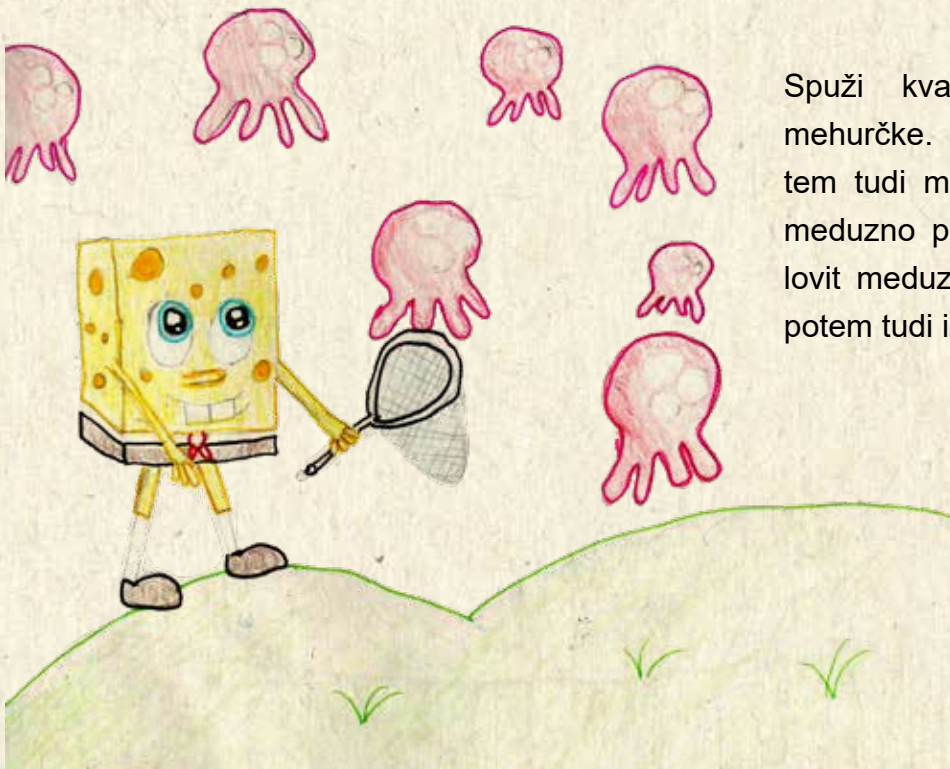
Vso srečo ti želim!

Julija Sluga, 7. c

Zala Kokalj, 1. b

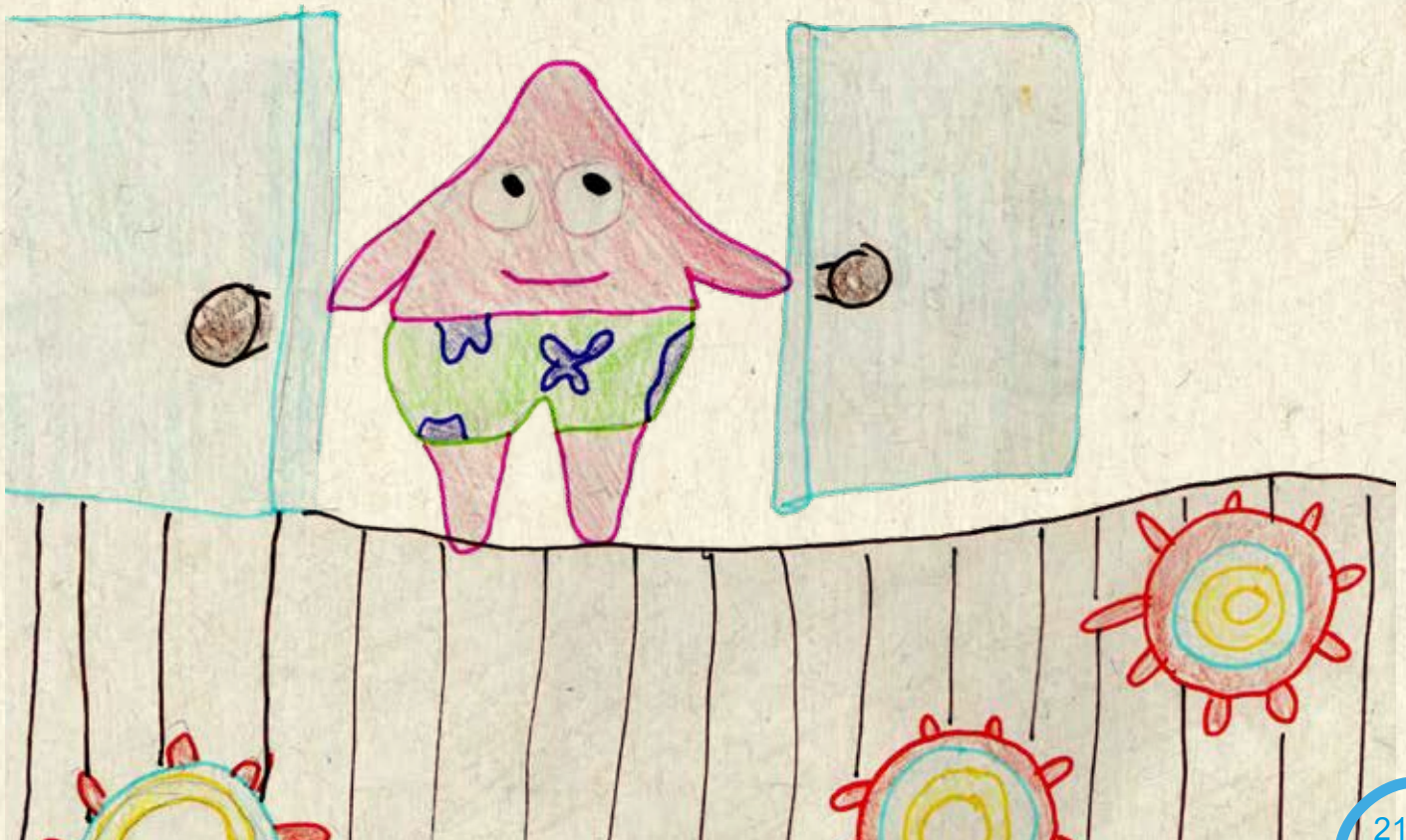
MEHURČKI - SPUŽI KVADRATNIK IN PRIJATELJI

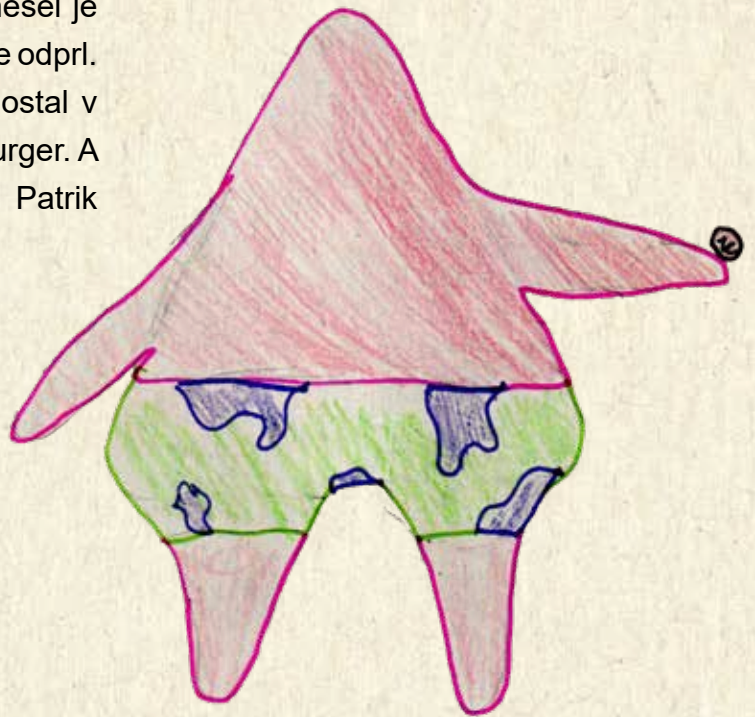
Spuži kvadratnik je odšel napihovat mehurčke. Napihnil je veliko stvari, pri tem tudi meduzo. Tam ne daleč stran je meduzno polje. Spuži kvadratnik je odšel loviti meduze. Ujel je veliko meduz ter jih potem tudi izpustil.

Spomnil se je, da mora iti na delo v Hrustljavi rak. Tam dela tudi Marko Lovkar. Ljudje pravijo, ko Marko pride, veselje odide. To je pregovor, ki ga govorijo. To govorijo zato, ker se nikoli ne smeji. V Hrustljavem raku je šef gospod Rakar. Nasproti je restavracija Vedro košte. Plankton iz restavracije Vedro košte hoče vedno na vsak način vzeti recept za rakove burgerje.

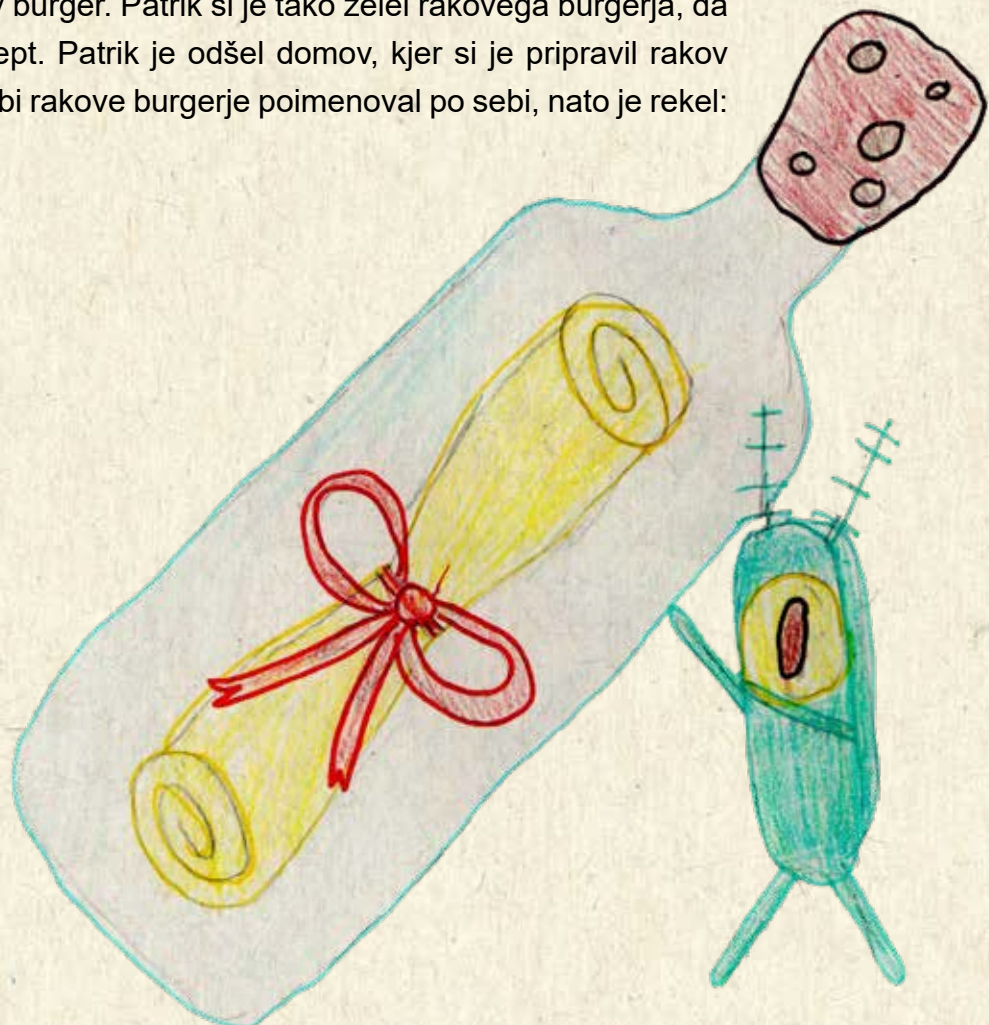
Nekega dne je prišel Plankton v restavracijo Hrustljavi rak in hotel iti v pisarno gospoda Rakarja, a mu Marko ni pustil. Nato je v restavracijo prišel Patrik.

Ko je Marko pogledal, kdo je prišel v restavracijo, se je Plankton izmuznil v pisarno. Planktonu nikoli ni uspelo izvedeti gesla sefa, kjer je imel Rakar spravljen skrivni recept rakovih burgerjev. Vnesel je toliko gesel, da je bilo eno pravilno. Sef se mu je odprl. Plankton je bil tako vesel, da je nekaj časa ostal v pisarni. Medtem je Patrik hotel kupiti rakov burger. A Patrik ni imel dovolj denarja, da bi si ga kupil. Patrik je bil zelo žalosten, ker ga ni mogel kupiti.

Nato je Plankton prišel iz pisarne. Patrik ga je videl in videl je tudi, da ima skrivni recept za rakov burger. Patrik si je tako želel rakovega burgerja, da je Planktonu vzal recept. Patrik je odšel domov, kjer si je pripravil rakov burger. Pomislil je, da bi rakove burgerje poimenoval po sebi, nato je rekel:

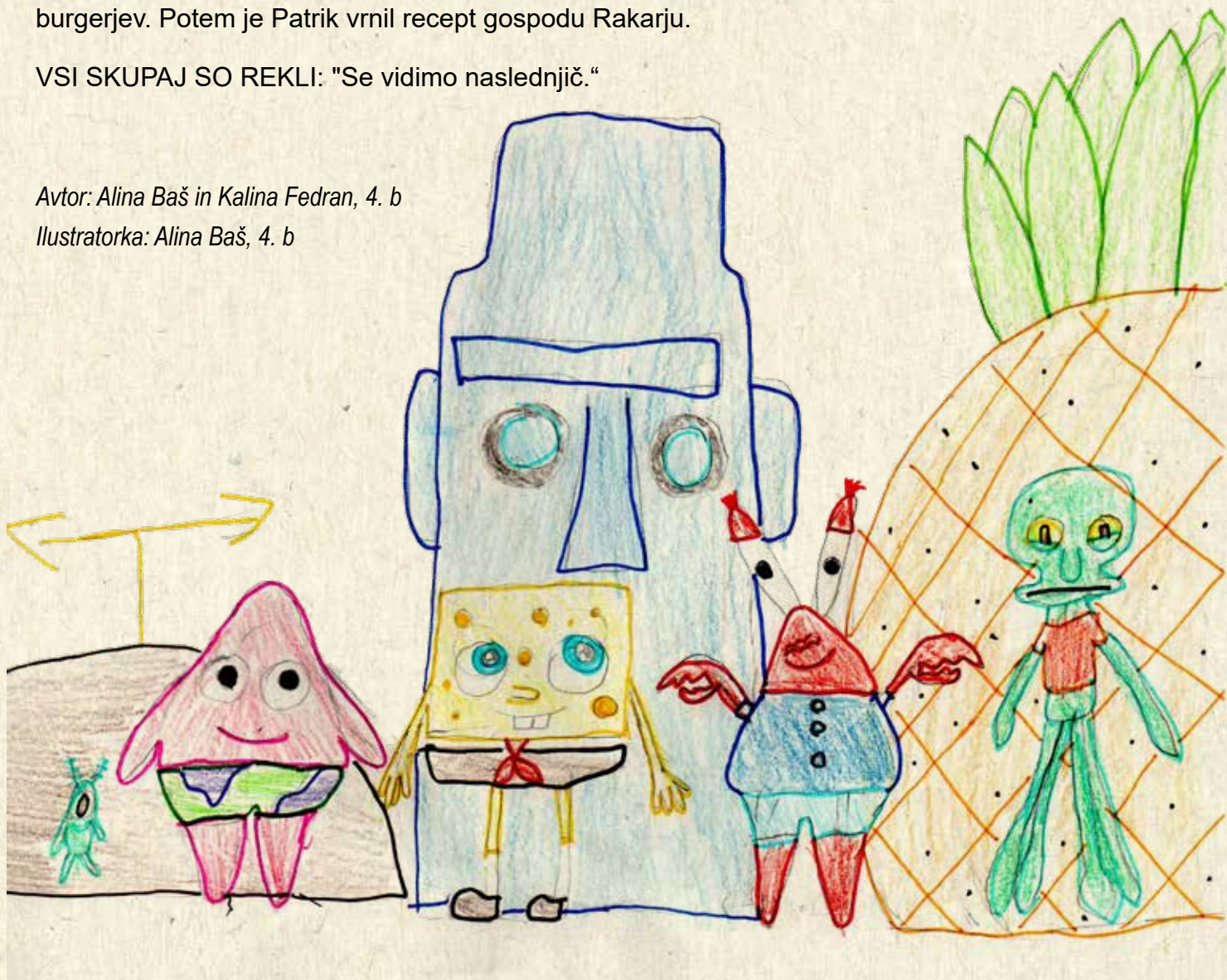

"Ime mu bo Patrikov burger." Gospod Rakar pa se je vrnil iz trgovine in opazil, da recepta za rakov burger ni več. Gospod Rakar se je začel jokati. Solz je bilo toliko, da se bi lahko kopal v njih. Na koncu je Patrik dobil toliko denarja, da si je lahko kupil rakov burger in ni mu bilo več delati Patrikovih burgerjev. Potem je Patrik vrnil recept gospodu Rakarju.

VSI SKUPAJ SO REKLI: "Se vidimo naslednjič."

Avtor: Alina Baš in Kalina Fedran, 4. b

Ilustratorka: Alina Baš, 4. b

MORJE

Morje, zakaj si vedno tako bujno?
V mojih sanjah si vedno tako hrupno.
Ne uležeš se in se ne umiriš.
Samo godrnjaš ves čas in
valjaš se v valovih.
Jaz plavam s tabo ne glede na Kamor.
Naveličala sem se te!
Umiri se! Usedi se!
Sam boš plaval s svojimi valovi,
daleč od obale in ne dotikujoč se me!

Karina Temchenko, 8. b

Море

Море, почему ты всегда такое
буйное? В мои снах ты всегда
такое шумное.

Не улягешься ты и не
равнаешься. Только ворчишь
всегда и волнами катишься.

Я пловцу с тобой никуда
не иду. Ты достаю уже
меня! Успокойся, приедька!

Будешь сам плыть со своими
волнами, далеко от берега
и меня не трогай!

